

Høring av forslag om endring i produktforskriften kapittel 2 om regulerte stoff, stoffblandinger og produkter

Forslaget gjelder plikten for leverandører til å gi opplysninger til EUs kjemikaliebyrå Echa om produkters innhold av stoffer som gir stor grunn til bekymring (SVHC-stoffer på kandidatlisten i kjemikalier regelverket Reach) dersom vektprosenten av stoffet overstiger 0,1 vektprosent. Plikten i EU-regelverket gjelder fra 5. januar 2021.

EUs rammedirektiv om avfall ((EU) 2008/98) ble endret ved direktiv (EU) 2018/851 30. mai 2018. Mange norske leverandører opererer i et internasjonalt marked. Dersom de ønsker å ha tilgang til det europeiske markedet, må de oppfylle kravet i direktivets artikkel 9 nr. 1(i). Forslaget innebærer en harmonisering med EUs avfallsregelverk og ingen særnorske krav.

Endringene medfører ikke vesentlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser da nødvendig informasjon allerede skal finnes hos leverandørene.

Vi ber om kommentarer til forslaget innen 15. januar 2021.

Bakgrunn

EUs rammedirektiv om avfall ((EU) 2008/98) ble endret ved direktiv (EU) 2018/851¹ 30. mai 2018. Endringsdirektivet er vurdert som EØS relevant, men foreløpig ikke tatt inn i EØS-avtalen.

Vi vurderer at bestemmelsen i artikkel 9 nr. 1(i) i endringsdirektivet bør gjennomføres i norsk rett så fort som mulig av hensyn til aktørene som opererer i hele EØS-området. Artikkel 9 nr. 1(i) gir leverandøren av et produkt plikt til å gi Det europeiske kjemikaliebyrået (Echa) opplysninger om innholdet av stoffer som gir stor grunn til bekymring (*Substances of Very High Concern*, [SVHC-stoffer på kandidatlisten](#) i EUs kjemikalier regelverk Reach (forordning (EF) nr. 1907/2006)) dersom stoffet inngår med over 0.1 vektprosent. Plikten gjelder i EU fra 5. januar 2021. Det er derfor hensiktsmessig å innføre denne bestemmelsen i norsk regelverk uavhengig av når direktiv (EU) 2018/851 tas inn i EØS avtalen.

Implementering av bestemmelsen i artikkel 9 nr. 1(i) i direktiv (EU) 2018/851 i norsk rett nødvendiggjør en forskriftsendring.

Leverandørene får utvidet opplysningsplikt

Det er [leverandører av produkter](#) som i dag har opplysningsplikt etter Reach artikkel 33 nr. 1 som får en utvidet plikt til å informere om produkter som inneholder slike SVHC-stoff. Reach artikkel 33 nr. 1 pålegger leverandører av produkter som inneholder mer enn 0,1 vektprosent av et stoff på kandidatlisten å gi mottakeren av produktet tilstrekkelige opplysninger som leverandøren har

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32018L0851>

til rådighet. Dette kravet skal muliggjøre sikker bruk av produktet, og opplysningene skal som et minimum omfatte navnet på stoffet/stoffene (uoffisiell norsk oversettelse). Bestemmelsen i artikkel 9 nr. 1(i) i direktiv (EU) 2018/851 utvider opplysningsplikten for leverandører ved at de får en tilsvarende opplysningsplikt til Echa. Opplysningene skal gis elektronisk i [Scip-databasen](#)² som Echa har utviklet for dette formålet.

Et overordnet mål er at den utvidede opplysningsplikten skal bidra til aktiv erstatning av SVHC-stoffer i produkter og utvikling av alternativer som er tryggere for helse og miljø. Opplysningsplikten skal sikre at informasjon om innhold av SVHC-stoffer er tilgjengelig gjennom hele livssyklusen til produktene, inkludert avfallsfasen. Informasjonen i Scip-databasen vil være tilgjengelig for forbrukere, og kan være til hjelp for å ta gode helse- og miljøvennlige valg ved bruk og avhending av produkter, og for avfallsoperatører slik at det på sikt blir enklere å sortere ut kasserte produkter som inneholder SVHC-stoffer. Dette vil forbedre avfallsbehandlingen slik at ressursene kan anvendes bedre, noe som er avgjørende for en sirkulær økonomi.

Endringer av dagens regelverk

Bestemmelsen i artikkel 9 nr. 1(i) foreslås implementert i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften), ved at det inntas en ny § 2-32 i kapittel 2 om regulerte stoff, stoffblandinger og produkter.

Den nye reguleringen i § 2-32 innebærer at enhver leverandør av et produkt som inneholder SVHC-stoffer i en konsentrasjon på over 0,1 vektprosent får en plikt til å gi opplysninger til Echa som angitt i Reach artikkel 33 nr.1. Det innebærer at enhver leverandør som nevnt over skal gi Echa *tilstrekkelige opplysninger, som leverandøren har til rådighet, til å muliggjøre sikker bruk av produktet, og opplysningene skal som et minstemål omfatte navnet på vedkommende stoff* (norsk uoffisiell oversettelse) av Reach artikkel 33 nr. 1. *Leverandør av et produkt skal forstås som produsent eller importør av et produkt, en distributør eller annen aktør i forsyningskjeden som bringer et produkt i omsetning* (uoffisiell norsk oversettelse) jf. definisjonen i Reach artikkel 3 nr. 33.

Det er Echa som i tråd med artikkel 9 nr. 2 i rammedirektivet om avfall har etablert databasen for opplysningene som skal gis etter artikkel 9 nr. 1(i). Av Echas [veiledning](#) til denne databasen fremgår det at plikten til å registrere opplysninger i databasen ikke gjelder for leverandører som leverer produkter direkte til forbrukere, med mindre leverandør er importør eller produsent av produktet. Slik vi forstår Echa er dette primært begrunnet ut fra ønsket om å unngå dobbelt-registrering av opplysninger i databasen, og dermed unødvendig administrativ byrde for næringsliv og myndigheter. Videre er det produsenter og importører som har, eller skal ha, best kunnskap om produktene. På bakgrunn av dette foreslår vi et tilsvarende unntak fra opplysningsplikten i ny § 2-32 i produktforskriften.

Det kan gis unntak fra opplysningsplikten grunnet forsvarshensyn, jfr. REACH-forordningen artikkel 2 nr. 3. Produktforskriften § 7-1 gir Miljødirektoratet eller den Klima- og miljødepartementet bemyndiger anledning til å gjøre unntak fra produktforskriften, såfremt det ikke strider med Norges EØS-rettslige forpliktelser. Dersom det er nødvendig å gjøre unntak fra

² Scip, Substances of Concern in articles, as such or in complex objects).

opplysningsplikten i § 2-32 ut fra forsvarshensyn, vil denne bestemmelsen kunne benyttes for dette formålet. Vi vil imidlertid presisere at for dette tilfellet vil muligheten til å gjøre unntak fra § 2-32 være begrenset til unntak som er nødvendige ut fra forsvarshensyn.

Vi viser for øvrig til vedlagte forslag til endringsforskrift.

Konsekvensvurdering av reguleringen

Den informasjonen som er nødvendig for å kunne gi opplysninger til Echa skal finnes hos leverandørene fordi de allerede har plikt til å gi mottaker av produktet informasjon om sikker bruk, og tilsvarende til forbruker på forespørsel. Det vil kreve noe ekstra ressurser å registrere opplysningene i databasen, men Echa har dialog med leverandørene for å sikre at databasen blir brukervennlig både for de som skal registrere og de som skal bruke opplysningene. Informasjonskrav, elektroniske verktøy og veiledning til databasen er tilgjengelig på [hjemmesiden til Echa](#). Det forventes derfor ikke at det nye kravet vil påføre bedriftene kostnader av betydning.

Forslaget om å gjennomføre bestemmelsen i Norge innebærer en harmonisering med EUs avfallsregelverk og ingen særnorske krav. Endringen styrker eksisterende EU-regelverk og tydeliggjør plikten til å redusere miljøeffekten/påvirkningen fra avfall. De aller fleste norske leverandører opererer i et internasjonalt marked. Dersom de ønsker å ha tilgang til det europeiske markedet, må de uansett oppfylle kravene i det nye EU-regelverket, uavhengig av om reglene gjennomføres i Norge eller ikke. Selve gjennomføringen i norsk regelverk vil derfor ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser utover endringene som allerede følger av EUs nye regelverk.

Høringsfrist

Kommentarer til forslaget sendes Miljødirektoratet innen 15. januar 2021

Eventuelle spørsmål til høringen kan rettes til: Mette Follestad, mette.follestad@miljodir.no

Vedlegg:

Forslag til endringsforskrift